

30 שנה חלפו ממלחמת המפרץ הראשונה, שבמהלכה הותקפה ישראל בסקאדים ולמרות זאת מדינת ישראל נמנעה מלתקוף את מתקני השיגור במערב עיראק

אסף משניות, ט"ו בשבט תשפ"א 28/01/21

ינואר 1991, הרחובות בישראל כמעט ריקים מאדם. מדינת ישראל במצב חירום. הציבור מקפיד להישאר ספון בביתו ויוצא רק לצרכים חשופים כמו עבודה ורכישת ציוד לבית. אולם בשונה מהיום, הסיבה לכך איננה מגפת ענק אלא מלחמה עם עיראק. זו בכלל לא הייתה מלחמה של ישראל היה אמור להיות בה חלק, אלא שבעל כורחה הפכה לשחקן ראשי פאסיבי, כזה שכל הצדדים הלוחמים לוטשים עיניים לראות כיצד יגיב, אם בכלל.

כשעיראק כבשה את כווית באוגוסט 1990, בימיה הראשונים של המלחמה, ישראל כלל לא הייתה על הכוונת. אלא שהקמת הקואליציה האמריקנית נגד סדאם חוסיין הובילה את הרוזן העיראקי לאיים באיום הכבד ביותר שהיה באמתחתו: תקיפה נגד ישראל.

מסיכת אב"כ וסמרטוט רצפה

בישראל האיום הופנם במלואו. החשש הגדול היה שחוסיין ישגר לישראל נשק לא קונבנציונלי, ביולוגי או כימי. כדי להתמודד עם האיום חילקה המדינה מסכות אב"כ (אטומי, ביולוגי, כימי), ביקשה מהציבור להכין חדרים אטומים והמליצה להניח סמרטוט רטוב ברווח שבין הדלת לרצפה. לימים יאמר דובר צה"ל דאז, תא"ל (במיל') נחמן שי, שלא היו המלצות טובות יותר, והיה צריך לתת לציבור את התחושה שנעשים דברים כדי לשמור על ביטחוננו.

"צריך להבין משהו על הלך הרוח, גם הציבורי, ובעיקר בקרב מקבלי ההחלטות. עיראק של הימים ההם הייתה כמו איראן של ימינו, וסדאם חוסיין היה השם שהפחיד יותר מכול את הממשלה והצבא", אומר ד"ר קובי מיכאל, חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי ועורך כתב העת 'עדכן אסטרטגי'. "מדובר באדם שראה את עצמו כסלאח א-דין המודרני. מדובר באדם ששם לעצמו מטרה להשמיד את מדינת ישראל. הוא אמר את זה בגלוי מעל כל במה ועשה את ההכנות הנדרשות לכך, כולל כור גרעיני שישראל הפציצה עשור קודם לכן. הפחד ממנו היה מוחשי מאוד".

....

לכתבה המלאה:

<https://www.inn.co.il/news/465897>